

Ervaringsverhaal

Karel & Maria

De namen zijn gefingeerd.

De start van ons ervaringsverhaal, eind jaren '90, ligt inmiddels al ver achter ons. We gaan daarom niet zozeer in op de verschillende stappen die we in het pad van onderzoek en behandeling hebben doorlopen, maar we willen vanuit onze ervaringen een aantal tips meegeven die voor ons belangrijk zijn gebleken.

Vanaf het moment dat we voor onszelf erkenden dat een zwangerschap uitbleef, ontstond geleidelijk de behoefte om hierover met de huisarts in gesprek te gaan. We ervaarden die behoefte echter niet tegelijk even sterk. De een was daar al veel eerder aan toe dan de ander. Bovendien realiseerden we ons dat dit een begin kon zijn van een traject waarin

er ook ethische dilemma's op ons af zouden komen. Om die reden hebben we afgesproken dat we pas naar de huisarts zouden gaan als we daar allebei aan toe waren. Ook hebben we, nog voordat we naar de huisarts gingen, samen op een rijtje gezet welke keuzes er in een onderzoeks- en behandeltraject mogelijk gemaakt moeten worden. We deden dit

door informatie op te zoeken over de verschillende stappen in zo'n traject. Per stap bespraken we wat we daarvan vonden en of we die ethisch gezien wilden zetten. Dat was een periode die heel confronterend en intensief was, maar waarin we wel in alle rust en zonder de invloed van anderen onze grenzen konden bepalen. Dat heeft ons heel erg geholpen bij alle besluiten die we daarna moesten nemen en de gesprekken die we daarover, met name met de artsen, moesten voeren.

Toen we zover waren dat we naar de huisarts gingen, hebben we al in het eerste gesprek aangegeven dat we heel graag duidelijkheid wilden over wat er aan de hand was. We hebben ook uitgelegd dat we in principe graag behandeling zouden willen krijgen als er een behandelbaar probleem gevonden zou worden, maar dat we niet zonder meer van alle mogelijkheden van behandeling gebruik wilden maken. Ook hebben we uitgelegd waarom we bepaalde grenzen trokken. Onze huisarts heeft dat heel goed opgepakt en schreef in de verwijfsbrief aan de specialist: '... graag onderzoek en behandeling binnen de voor dit echtpaar aanvaardbare kaders'. De specialist wist door de formulering van de huisarts in de verwijfsbrief en door onze toelichting daarop vanaf het eerste moment dat we niet tot elke prijs alle behandelingen wilden ondergaan die er mogelijk zijn. De specialist heeft daar op een aantal momenten in het traject met ons over doorgepraat, zeker op het moment dat we de grenzen bereikten die wij hadden getrokken in de mogelijkheden voor behandeling, terwijl er vanuit het perspectief van de arts nog wel mogelijkheden beschikbaar waren. De arts

vroeg nadrukkelijk door of we ons realiseerden wat de consequentie was. En ja, dat begrepen we ten volle: onze kindervens zou zeer waarschijnlijk on vervuld blijven. De arts heeft ons besluit met respect geaccepteerd en ons gewezen op de ontwikkelingen die er gaande waren ten aanzien van fertiliteitsbehandelingen. Mogelijk zouden er in de toekomst behandelingen beschikbaar komen die binnen de door ons gestelde grenzen vielen, we zouden dan altijd weer welkom zijn om de behandel mogelijkheden te heroverwegen.

Onze kindervens is on vervuld gebleven. En toch, ondanks het verdriet erom, hebben we allebei nooit twijfel gevoeld over de juistheid van de beslissingen die we toen namen. Het was eerder het tegendeel. Er zijn momenten geweest dat er berichten in de media verschenen over de lange termijnconsequenties die fertiliteitsbehandelingen voor de ouders en meer nog voor de kinderen kan hebben. We hebben ons op die momenten vooral bevestigd en gesterkt gevoeld in ons besluit.

Daarom, terugkijkend op al die jaren, willen we iedereen die in een vergelijkbare situatie terechtkomt, graag een aantal tips meegeven over aspecten die wij hebben ervaren en die ons hielpen:

- Besef dat je allebei niet altijd op hetzelfde moment klaar bent om de eerste of een volgende stap in het traject te zetten. Gun elkaar de tijd die ieder voor zich nodig heeft en blijf samen in gesprek.
- Oriënteer je al voordat je het medisch traject ingaat op wat zo'n traject inhoudt en welke beslissingen er op je

af gaan komen. Denk goed na over welke mogelijkheden aansluiten bij je eigen waarden en opvattingen en vraag daarin gerust ook raad en advies van mensen die je daarbij kunnen helpen.

- Bespreek al in de eerste contacten met een behandelaar je wensen én je grenzen voor behandeling en durf uit te leggen waarom dat belangrijk is voor jullie. Doe dat bij elke behandelaar opnieuw. Hoe duidelijker je daarover kunt zijn, hoe beter de behandelaars daar rekening mee kunnen houden.

We wensen iedereen in dit traject de kracht en de wijsheid toe de juiste keuzes te maken; keuzes die je altijd aan jezelf, aan de kinderen als die geboren mogen worden, en bovenal aan God kunt verantwoorden. We hebben ervaren hoeveel rust dat geeft, ook toen ons huwelijk kinderloos bleef en we leerden zien dat God een andere bedoeling met ons huwelijk heeft.